

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΑ

Των Βάλιας Μαγκαφά, Εύας Νικητοπούλου, Μαρίας Προμηδατοπούλου,
Αναστασίας Τσούνη

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΖΙΑ: ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ
- B) ANNA: ΣΥΜΜΑΘΗΤΡΙΑ
- Γ) ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: ΒΑΝΕΣΣΑ
- Δ) ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΞΕΝΙΑ
- E) ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ

(Σε ένα μικρό γραφειάκι στον κάτω όροφο του σχολείου η Δασκάλα πηγαίνει τα δύο κορίτσια για τη διαμεσολάβηση της ψυχολόγου).

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ ΣΧΟΛΕΙΟΥ:

Ξένια θα ήθελα να περάσει πρώτα η παθούσα σε παρακαλώ.

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ:

Έλα Ζία πέρασε μέσα. Εσύ Άννα να μείνεις εδώ μέχρι να σε φωνάξει η κα Βανέσσα. Εγώ κορίτσια πρέπει να φύγω έχω μάθημα.

ΖΙΑ:

Εντάξει Κυρία.

ANNA:(κακόκεφη)

Εντάξει.....

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Έλα μέσα κορίτσι μου, πέρασε σε παρακαλώ η καθηγήτριά σου με ενημέρωσε σχετικά αλλά θα ήθελα να τα ακούσω και από σένα. Καταρχήν πως σε λένε, από πού είσαι;

ΖΙΑ:

Γειά σας με λένε Ζία και κατάγομαι από την Συρία. Ήρθα στην Ελλάδα πριν έξι χρόνια, όταν δυστυχώς η ζωή μου άλλαξε ριζικά μέσα σε μία μέρα. Έχασα την μητέρα μου στον πόλεμο και ο πατέρας μου πολεμάει ακόμη. Όταν σκοτώθηκε η μητέρα μου, ο πατέρας μου που πολεμούσε, το έμαθε. Έτσι φρόντισε να με βγάλει από τη χώρα με ασφάλεια, ώστε να έρθω εδώ αφού εκεί ήμουν πια μόνη.

Στην αρχή πήγαινα σε ειδικό σχολείο για πρόσφυγες σαν εμένα μέχρι να μάθω καλά τη γλώσσα. Τώρα πια που έμαθα να μιλάω καλά ελληνικά, ήρθα σε κανονικό σχολείο.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Η καθηγήτριά σου μου είπε ότι πρόσφατα αντιμετώπισες ρατσιστική συμπεριφορά από τους συμμαθητές σου στο σχολείο που ήρθες, αλλά κυρίως από μια συμμαθήτριά σου την Άννα. Θα ήθελα να ακούσω τα γεγονότα όπως έγιναν.

ΖΙΑ:

Την πρώτη μέρα που ήρθα εδώ στο σχολείο η Κα Ξένια είπε «Καλημέρα παιδιά! Σήμερα θα καλωσορίσουμε ένα νέο παιδί στην τάξη μας. Αυτή είναι η Ζία! Θα σας παρακαλούσα να την δεχθείτε στην παρέα σας. Τώρα πάμε στο μάθημα!»

Μετά το μάθημα η Άννα με πλησίασε παριστάνοντάς μου τη φίλη και κατάφερε γρήγορα να με κάνει να την εμπιστευτώ και να της πω πολύ προσωπικά πράγματα για τον εαυτό μου. Δυστυχώς λίγες μέρες μετά όλοι ήξεραν αυτά που είχα πει στην Άννα. Με κοροΐδευαν, κολλούσαν χαρτάκια στο θρανίο μου και στην καρέκλα μου, μου έπαιρναν τα πράγματα και πετούσαν αντικείμενα προς το μέρος μου! Μην αντέχοντας άλλο ένα πρωινό μίλησα στην καθηγήτρια μου και της είπα τα πάντα. Η καθηγήτριά μου τιμώρησε την Άννα, αλλά παρόλα αυτά το επόμενο πρωί βρήκα κάτω από το θρανίο μου ένα απειλητικό μήνυμα και που έλεγε ότι αν αποκαλύψω κάτι, θα με χτυπούσαν.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Εσύ τι έκανες φοβήθηκες;

ΖΙΑ:

Περισσότερο στεναχωρήθηκα παρά φοβήθηκα. Όλα αυτά που πέρασα μέχρι να έρθω εδώ με έκαναν αρκετά δυνατή για να μη φοβάμαι!

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Τι εννοείς; Θα ήθελα κάποια στιγμή να ακούσω την ιστορία σου.

ΖΙΑ: Εννοώ ότι ήρθα εδώ χωρίς να έχω κανέναν δίπλα μου, ούτε μάνα, ούτε πατέρα και αναγκάστηκα να γίνω δυνατή.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Κατάλαβα Ζία, τώρα πήγαινε για λίγο έξω και περίμενε σε παρακαλώ ώσπου να σε ξαναφωνάξω. **(Σηκώνεται από τη θέση της και κοιτάει έξω από το γραφείο όπου περιμένει η Άννα).** Άννα έλα μέσα εσύ σε παρακαλώ.

ANNA: (Με σκυμμένο το κεφάλι και ντροπιασμένη.....)

Με φωνάξατε;

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Ναι, θα ήθελα να ακούσω και από εσένα τι συνέβη με την Ζία.

ANNA:

Εγώ δεν έκανα κάτι! Όταν ήρθε την πλησίασα και γίναμε φίλες! Εγώ τη βοήθησα με κάποια πράγματα και αυτή με εμπιστεύτηκε.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Και πως έγινε και μέσα σε λίγες μέρες έμαθαν όλοι όσα σου είπε η Ζία και άρχισαν να την κοροΐδεύουν; Αυτό εσύ το θεωρείς φιλία;

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: (εκτός σκηνής)

Η Άννα αρχίζοντας να καταλαβαίνει το λάθος της, αναγκάζεται να παραδεχθεί ότι μετά την κουβέντα της με τη Ζία, επικοινωνήσε με μια άλλη φίλη της και της είπε για τη Ζία όσα εκείνη της εμπιστεύτηκε.

ANNA: (Η Άννα με σκυμμένο το κεφάλι)

Συγνώμη δεν κατάλαβα ότι έκανα λάθος.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Μαζί με τη φίλη σου αποφασίσατε να την διασύρεται και να της κάνετε τη ζωή δύσκολη;

ANNA: (Κλαίγοντας...)

Δεν ήταν δική μου ιδέα, η Μαρία ενημέρωσε τους υπόλοιπους και αυτοί έκαναν ότι έκαναν. Εγώ από την αρχή είχα αντιρρήσεις.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Πως θα ήθελες να λυθεί το θέμα; Θα ήθελες να ζητήσεις συγνώμη από τη Ζία;

ANNA:

Ναι, ναι, και θα βοηθήσω να βελτιωθεί η κατάσταση και με τα υπόλοιπα παιδιά!

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Γνωρίζεις τι έχει περάσει αυτό το κορίτσι έως τώρα;

ANNA:

Όχι πολλά πράγματα, μόνο όσα πρόλαβε να μου πει.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Θα ήθελες τώρα να φωνάξω μέσα την Ζία;

ANNA:

Ευχαρίστως ναι γιατί όχι.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: (Η Ψυχολόγος σηκώνεται από τη θέση της ανοίγει την πόρτα του γραφείου και απευθύνεται προς τη Ζία)

Ζία θα μπορούσες να έρθεις μέσα σε παρακαλώ; Τι θα ήθελες να πεις στην Άννα

ΖΙΑ: (Απευθυνόμενη προς την Άννα)

Εγώ σε εμπιστεύτηκα και σου είπα τα μυστικά μου και εσύ, εσύ τι έκανες;

ANNA: (Κατακόκκινη και βουρκωμένη)

Θα ήθελα να σου ζητήσω συγνώμη, παραδέχομαι ότι ήταν μια απερισκεψία μου που δεν πρόκειται να επαναληφθεί. Υπόσχομαι ότι δεν θα αφήσω κανέναν να σε πειράξει από δω και πέρα, θα δεις!

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Ζία δέχεσαι τη συγνώμη της και τη μεταμέλειά της; Θα ήθελες να κάνετε μια νέα αρχή στη σχέση σας;

ZIA:

Εντάξει δεν θα ξανασχοληθώ με το θέμα, άλλωστε έχω πολύ πιο σοβαρά θέματα που με απασχολούν.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Ζία θα ήθελες να μας πεις την ιστορία σου; Θα ήθελα πολύ να την ακούσω, φαντάζομαι και εσύ Άννα.

ANNA:

Ναι και εγώ θα ήθελα να μάθω όσα δεν πρόλαβα.

ZIA

Εντάξει. Ήρθα στην Ελλάδα πριν έξι χρόνια, λόγω του πολέμου στη χώρα μου. Δυστυχώς έχασα τη μητέρα μου, το στήριγμά μου, κατά τη διάρκεια του πολέμου και ο πατέρας μου ακόμα πολεμάει. Ο μικρός μου αδερφός είναι και αυτός στην Ελλάδα σε άλλη πόλη με μια θεία μου, που ανέλαβε να τον πάρει μαζί με τα δικά της παιδιά! Είχαν φύγει από τη χώρα πριν πεθάνει η μαμά μου! Μπορεί να μην του έχουν πει για τη μαμά. Έχω να τον δω από τότε που έφυγε, χρόνια! Δεν θα τον γνωρίσω αν τον δω. Όταν η μητέρα μου πέθανε, ο πατέρας μου φρόντισε να με βγάλει από τη χώρα με ασφάλεια. Πλήρωσε άτομα να με πάρουν μαζί τους. Περπατούσαμε 10 ολόκληρες μέρες ως τα σύνορα της Τουρκίας. Την ημέρα κρυβόμασταν και τα βράδια προχωρούσαμε για να μην μας πιάσουν, ανεβαίνοντας μέσα από τα βουνά συνοδευόμενοι πάντα από κάποιον που γνώριζε την περιοχή. Το κρύο ήταν τσουχτερό χειμώνα καιρό. Πολλές φορές τα χέρια και τα πόδια ήταν κοκαλωμένα και δεν τα ορίζαμε! Τα παπούτσια μου είχαν τρυπήσει και όταν έβρεχε περνούσε μέσα το νερό και το κρύο. Όταν καταφέραμε και περάσαμε τα σύνορα έφυγε ο φόβος της σύλληψης και είχαμε να αντιμετωπίσουμε μόνο την απόσταση, το κρύο και την πείνα. Ευτυχώς όταν καταφέραμε και φτάσαμε τελικά στα παράλια μας περίμενε μια βάρκα όπου στοιβαχτήκαμε καμιά 40αριά. Ευτυχώς παρόλο που όταν ξεκινήσαμε είχε αρκετό αέρα στην πορεία έπεσε και έτσι καταφέραμε να φτάσουμε τελικά σώοι στη χώρα σας!

ANNA:

Αλήθεια έχω μείνει άναυδη, πόσα πέρασες; Πόσο ντρέπομαι για ότι έγινε!!! Χίλια συγνώμη!!! Πω πω πόσα πέρασες!! Συγνώμη και πάλι συγνώμη.....

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Για αυτό Άννα μου έναν άνθρωπο τον σεβόμαστε, πόσο μάλλον πριν μάθουμε την ιστορία του!

ZIA:

Πάντως πρέπει να πω ότι από την Ελλάδα δεν έχω παράπονο. Στη δομή που ήμουν μας βοήθησαν αρκετά. Μας παρείχαν στέγη και φαγητό να είναι όλοι καλά!

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Κορίτσια τώρα που λύθηκε η παρεξήγηση, θα ήθελα να το προσπαθήσετε ξανά να γίνεται πραγματικές φίλες.

ANNA: **(Με ενθουσιασμό)**

Ναι εγώ θα το ήθελα πολύ αν θέλει βέβαια και η Ζία.

ΖΙΑ:

Ναι θα το προσπαθήσουμε! Σας ευχαριστούμε πολύ για τη βοήθειά σας!

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Ζία θα ήθελα να ξέρεις ότι θα είμαι εδώ για σένα για ότι άλλο με χρειαστείς! Οφείλουμε όσο μπορούμε να απαλύνουμε τον πόνο ανθρώπων σαν και εσένα.

ΖΙΑ:

Και πάλι χίλια ευχαριστώ!

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: (εκτός σκηνής)

Τα κορίτσια μετά από αυτή την περιπέτεια συμφιλιώθηκαν. Λύθηκε η παρεξήγηση μεταξύ τους. Άφησαν πίσω όλα όσα έγιναν και δημιουργήθηκε μια πραγματική σχέση φιλίας. Η Άννα αναγνώρισε το λάθος της να μιλήσει για τα προβλήματα της ταλαιπωρημένης συμμαθήτριάς της και κατάλαβε ότι πρέπει να μη μιλάμε για τους άλλους χωρίς να τους γνωρίζουμε καλά.

ΤΕΛΟΣ